

Rodzaje Ogniska

W sztuce przeżycia wielką rolę odgrywa ogień. Uważa się że umiejętność jego rozpalania jest jedną z najważniejszych umiejętności survivalowych. Jednak sama wiedza dotycząca rozpalania ognia to odrobinę za mało. Jeżeli nie wiesz jakie **ogniska** możesz rozpalać oraz jaka konstrukcja **ogniska** najbardziej Cię ogrzeje, a jaka najbardziej nadaje się do gotowania możesz stracić wiele cennego czasu, drewna – a w skrajnych warunkach doprowadzić się do śmierci. Istnieje kilka rodzajów **ogniska** które mają różne cechy i wykorzystuje się je w innym celu. I w tym właśnie artykule dowiesz się jaka konstrukcja daje najwięcej ciepła, jaka daje najwięcej światła, która pali się najszybciej i wiele, wiele innych przydatnych właściwości! A więc zaczynamy.

Ognisko stożkowe (wigwam)

Konstrukcja ogniska stożkowego. **Ognisko** stożkowe ma charakterystyczny kształt wigwamu. Zużywa bardzo dużo paliwa (czyli drewna) i pali się bardzo szybko. Do czego najlepiej nadaje się ten typ **ogniska**? **Ognisko** stożkowe daje bardzo dużo ciepła (jednak nie polecam go do gotowania posiłków – gotowanie na nim wymaga zbudowania dodatkowej konstrukcji. Palenisko tego typu najlepiej wykorzystać do ogrzania się (pamiętaj że w przypadku odmrożeń lub wychłodzenia ciała należy stopniowo je ogrzewać. Jeżeli odmrożone dłonie przyłożymy od razu blisko ognia gwarantuje wam niewyobrażalny ból oraz najprawdopodobniej utratę dłoni – to samo dotyczy innych części ciała). Zatem przy **ognisku** stożkowym możemy się ogrzać oraz szybko wysuszyć ubrania!

Ognisko płaskie (piramida)

Konstrukcja ogniska, typu piramida **ognisko** płaskie składa się z kilku naprzemiennie ułożonych warstw drewna. Pamiętaj o tym aby nie układać drewna ciasno przy sobie – jeżeli tak zrobisz odetniesz dopływ powietrza i **ognisko** zgaśnie. Ten **rodzaj ogniska** pali się bardzo wolno dzięki czemu idealnie nadaje się na **ognisko** nocne – które zapewni Ci około godziny ciepłego snu, potem wystarczy dorzucić drewna i można spać dalej.

Ognisko sygnalizacyjne

Konstrukcja ogniska sygnalizacyjnego. Takie **ognisko** składa się z wysokiej konstrukcji która zapewnia odpowiedni dopływ powietrza – dzięki czemu ten typ **ogniska** pali się bardzo szybko, daje dużo ciepła i światła. Jak sama nazwa wskazuje takim ogniskiem najłatwiej jest sygnalizować swoją obecność. W jaki sposób? Na samym szczycie konstrukcji umieść duże ilości świeżej (czyli zielonej) trawy i liści. W ten sposób wytworzysz bardzo duże ilości dymu który może zwrócić uwagę załogi statku, helikoptera czy ratowników. Dlaczego warto właśnie to **ognisko** wykorzystać do powiadamiania innych osób o miejscu swojego położenia? Jeżeli na

„zwykłe” **ognisko** położysz liście i trawę **ognisko** zgaśnie ponieważ odetniesz mu dopływ powietrza. **Ognisko** sygnalizacyjne, dzięki swojej konstrukcji ma duży dostęp do powietrza dzięki czemu na pewno go nie przygasisz! Pamiętaj! Trzy **ogniska** to międzynarodowy znak wzywania pomocy!

Ognisko na piedestale

Ognisko odizolowane od ziemi, za pomocą kamieni. Ten **rodzaj ogniska** może uchronić Cię przed wychłodzeniem! W jaki sposób? Jego konstrukcja umożliwia rozpalenie **ogniska** na podmokłym terenie. Na czym to polega? Na początku potrzebujesz materiału który odizoluje ogień od podłoża. Tutaj najlepiej sprawdzają się kamienie wielkości cegieł – kładziesz je na ziemi, a na nich rozpalasz **ognisko**. Jeżeli nie masz kamieni możesz wykorzystać drewno – jednak jest to chwilowe rozwiązanie ponieważ drewno wkrótce się przepali. Bardziej rozbudowaną i czasochłonną alternatywą jest zbudowanie specjalnej konstrukcji z drewna.

Ognista jama Dakotów

Ten północnoamerykański szczep był jednym z najliczniejszych. Dakoci zamieszkiwali najgęściej obszar prairii. Z tego powodu musieli wymyślić sposób aby móc ogrzać się i przygotować jedzenie przy ognisku. Ich pomysł był bardzo prosty i praktyczny.

Należy wykopać jeden dołek na głębokości ok. 15-20 cm, a następnie wydrążyć zwykłym patykiem korytarz powietrza. Trzeba pamiętać aby tunel wydrążyć od strony, z której wieje wiatr.

Zaletami tego ogniska jest to, że nie zgaśnie ono podczas deszczu lub silnego wiatru, a rano znacznie łatwiej będzie ukryć po nim ślady.

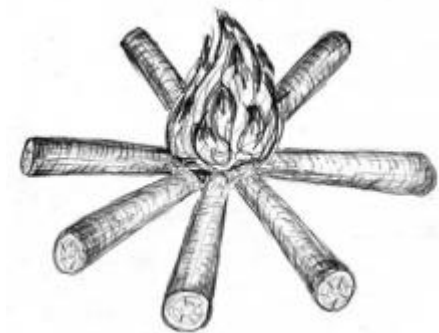
Ognisko zwiadowców

Jest to dość nietypowego **ognisko**, dlaczego? Nie daje ono tyle ciepła co pozostałe typy, ale ma inną zaletę – jest niewidoczne. Takie **ogniska**, wykorzystywane są przez żołnierzy którzy muszą rozpalić ogień, a jednocześnie nie chcą łatwo zdradzić swojej pozycji. Buduje się je w podobny sposób co ognistą jamę, z tą różnicą, że robi się je w miejscu osłoniętym od wiatru, czyli gęsta roślinność, krzaki, etc. Usiądź pod jakimś drzewem z podkulonymi, rozchylonymi nogami i wydrąż dziurę o średnicy pięści i głębokości 10-15 cm. Później dodaj tunel powietrzny i rozpal. Kiedy ogień już płonie okryj się i ognisko kocem, pałatką albo czymś w tym stylu.

Najlepszy do palenia w tym ognisku jest połamany i okorowany chrust twardych drzew (dąb, grab). Zaletami ogniska jest, to że nie potrzeba zbyt wiele opału, ale nie ma co liczyć na porządny sen, a raczej krótkie drzemki, przerywane dorzucaniem do ognia. Niemniej jednak należy pamiętać o własnym bezpieczeństwie (rozpalanie go może skończyć się samopodpaleniem), dlatego nie polecam go początkującym a już bardziej doświadczonym „traperom”.

Ognisko „gwiazda”

To **ognisko** zapewne jest znane ludziom – zresztą jak wszystkie wcześniejsze – związanym z harcerstwem lub podobną organizacją. Takie **ognisko** zużywa mało paliwa i pali się dość długo – natomiast daje mało ciepła i światła.

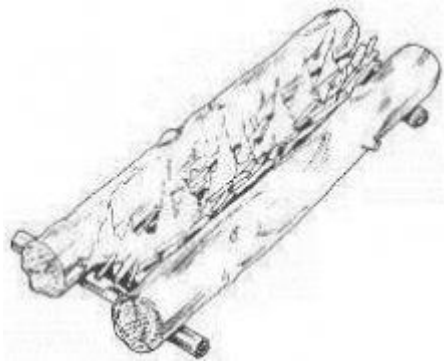
Ognisko syberyjskie (nodia)

Do jego wykonania potrzebne są dwie świeże i suche kłody oraz kilkanaście suchych szczapek. Należy „stępić” ich okrągłe brzegi, a na jednej z nich poukładać szczapki. Dla pewności i bezpieczeństwa z jednej strony z kłodami wbijamy dwa grube patyki. Następnie podpalamy szczapki, a kiedy wszystkie już zapłoną wystarczy położyć drugą kłodę i gotowe. Kłody warto wcześniej okorować. Największą zaletą tego ogniska jest to, że pali się (żarzy się) naprawdę długo (10-12 h) i daje naprawdę dużo ciepła.

Powyższe **rodzaje ogniska** idealnie sprawdzają się kiedy jesteś sam lub w dwie, trzy osoby. Jeżeli natomiast jesteście większą grupą musisz rozpałać inne **ogniska**. Poniżej kilka przykładów.

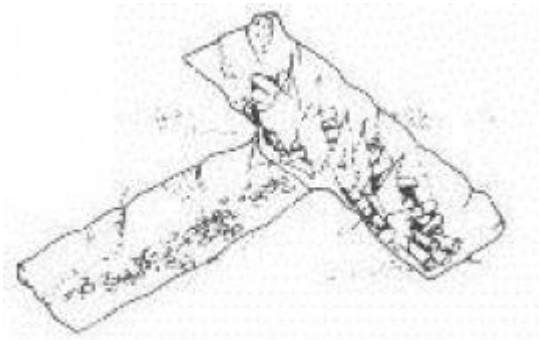
Ognisko długie

Ten **rodzaj ogniska** ma na celu umożliwienie większej ilości osób gotowanie wody czy posiłków jednocześnie. Żeby je zrobić potrzebujecie dwóch świeżych kłód – jeżeli nie macie takiej możliwości –

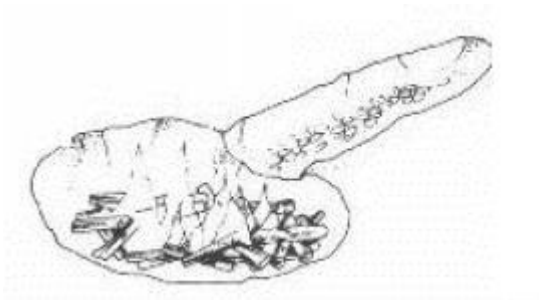
możecie również wykopać odpowiednio głęboki, szeroki i długi dołek. We wgłębieniu rozpalacie ogień i już możecie gotować!

Ognisko „T”

Dzięki temu ognisku jedna lub dwie osoby mogą przyrządzać posiłek, a pozostałe mogą się ogrzewać. W krótszym odcinku pali się żywy ogień, a żar przenoszony jest do dłuższego odcinka w którym można gotować posiłek bezpośrednio na żarze lub mniejszym ogniu.

Ognisko „lej po bombie”

To **ognisko** pełni taką samą rolę jak **ognisko „T”**, czyli ma ogrzewać większą ilość osób umożliwiając jednocześnie gotowanie.